

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ

Τὰ ἀρώματα ἦσαν γνωστά ἀπὸ τῆς ἀπωτέρας ἀρχαιότητος. Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ Ἀνατολή μετ' τὸ μεγαλοπρεπὲς βοτανολογικὸν της ὑπέρθεεν ὁ προμηθευτὴς τῶν ἄλλων χωρῶν.

Μόλις ὁ ἀνθρωπος ἀνεκάλυψε τὰς ἀρωματικὰς ιδιότητας τῶν ἀνθέων, ξύλων καὶ ρητινῶν ποῦ ὅταν κλινοῦντα παράγουν εὐώδεις ἀναθυμιάσεις, τὰ προσέφερε δῶρον εἰς τὴν Θεοτέρα καὶ τὰ ἀρώματα ἐχρησιμοποιοῦνθησαν εἰς τὰς ἱεροτελεστίας.

Κατόπιν κατεσκευάσθησαν μίγματα, καὶ εἰς τὸν νῦν τῆς Ἡλιουπόλεως, ἡ ἐσπερινὴ προσφορά ἡ καλούμενὴ **Κάφι** ἀπετελεῖτο ἀπὸ δεκάτ' διάφορα ἀρώματα.

Ἐπὶ Πτολεμαίων ἡ αἰγυπτιακὴ ἀρωματοποιία ἦτο ὁ προμηθευτὴς ὅλης τῆς οἰκουμένης· ἡ Ἀρβίβια, ἡ Ἰουδαία, τὸ ὄρος Γαλαὰδ τῆς ἐπιρομηθευτῶν τὰς πρώτας ὕλας καὶ ἐπὶ τῆς Σηλής τῶν ἀναθημάτων τοῦ Λεῦδ ἀπαριθμοῦνται τοὐλάχιστον ἑξατὸν εἶδη ἀρωμάτων.

Οἱ αἰγύπτιοι ἱερεῖς κατεῖχον τὸ μυστικὸν τῶν ἀρωμάτων εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν Θηβῶν, παρεσκευάζον τὰς διαφόρους ἀρωματικὰς οὐσίας ποῦ ἐχρησίζεον εἰς τὴν ταξίειον τῶν κοιμηθῶν.

Εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὁ Μωϋσῆς διετάχθη ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἱερὸν θυμίαμα τὸ προφορισμένον διὰ τὸ ἅγιον βῆμα. Τὰ ἀρώματα, ποὺ δαπανηρὰ τότε, ἀπετέλουν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν δώρων τὰ ὅποια ἡ Βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ προσέφερεν εἰς τὸν Σολομῶντα.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐχρησιμοποιοῦν μίαν ρητίνην (ὀλίβανον) εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς. Καί, εἰς τὸ ἄσμα ἄσμάτων, ἀναφέρονται ἀρώματα ἰνδικά : ἡ κανέλλα, ὁ νάρδος, ἡ σιμονα, ἡ ἄλδη.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας, τὰ ἀρώματα ἀπελάμβανον μεγάλην τιμὴν. Ὁ Ὀμηρος τὰ ἐξέμνη καὶ ὁ Ἰπποκράτης ἐσώσε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν λοιμὸν ἀναρτῶν ἀρώματα εἰς τὰς θύρας καὶ κλινοῦν ἕξλα ἀρωματικά εἰς τὰς ὁδοὺς. Ὁ Σόλων, βλέπων τὴν κατάρτησιν, ἀπαγορεύει τὴν ῥητίνην. Ὁ Σοκράτης ἔσχευε τὴν ῥητίνην αὐτῶν.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐκαμον ὑπέριμετρον ῥητίνην τῶν ἀρωμάτων. Οἱ Σταυροφόροι, κατὰ τὴν ἐπιποδὸν τὸν ἐκ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, ἐκόμισαν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ ἀρώματα.

Εἰς ἕνα φιλόσοφον Ἀραβὰ τῆς 10ης ἐκ., τὸν Ἀβριζιόνα, ὀφείλεται ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ἀποσταγμάτους τῶν ῥόδων.

Ἀπὸ τοῦ 1190 ὁ Φίλιππος Αὐγούστος ἀπένειμν εἰς τοὺς μυρροφύτους τῶν Παρισίων προνομίαι τὰ ὅποια κατόπιν ἀνεγύρισαν Ἰωάννης ὁ Ἀτρώμητος τὸ 1359, Ἐρρίκος ὁ Β' τῆς Ἀγγλίας τὸ 1426, Ἐρρίκος ὁ Γ' τῆς Γαλλίας τὸ 1582 καὶ Λουδοβίκος ὁ ΙΑ' τὸ 1658.

Ὁ Ρισελιὲ ἐγέμιζε τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ δωματίου του μετ' ἀρώματα ἐκποσειόμενα μετ' ἄρρω. Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΑ' ὁ Μαριὰλ ἦτο ὁ μυρροφύτος τοῦ σιμοῦ, καὶ ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΕ' ἡ μαρκεσία Πομπαιδοῦ ποῦ εἶχε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς αὐτὴν τὴν «μυρροβόλον αὐλήν» ἐδαπάνη κατ' ἑξὸς ἡμίση ἑξατομίουριον διὰ τὰ μυροδικάτης. Ἡ ῥητίνη τῶν ἀρωμάτων εἶναι καλλήτῃ εἰναμετρία. Κατ' ἀρχὴν τὰ ἀρώματα εἶναι ἀνθυμεινὰ, ἔκαστον ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος κακῆν ἐπιδρασαν. Τὸ δυνατὸν ἄρωμα εἶναι ἐπικλίνον εἰς τὰ νεῦρα. Ἰδοὺ καὶ ὀλίγα συνταγαὶ διὰ νὰ κατασκευάζετε μόνοι σας ἀρώματα.

Κολώνια

Ἀπόσταγμα περγαμῶτου	30 γραμμάρια
» λεμονίου	30 »
» γλυκολεμονίου	30 »
» πορτοκαλλίου	30 »
Κολώνια οἰκονομικὴ	
Ἄλκολ τῶν 850 c.	5 λίτραι
Ἀπόσταγμα λεμονίου	75 γραμμάρια
» κίτρου	25 »
» περγαμῶτου	57 1/2 »
» λεβάντας λεπτῆς	15 »
» βάρματος βενζοϊκοῦ	15 »

ΤΑ ΘΡΗΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΓΕΝΝΑΙΟΨΥΧΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΣΚΙΕ

Ὁ διάσημος συγγραφεὺς Κάρολος de Secondat, Baron Montesquie ἦταν πολὺ ἀγαθοεργὸς καὶ εὐσπλαχνὸς, ἀλλὰ προσπαθοῦσε παντοιοτρόπως νὰ κορῆ τὰς ἀρετὰς του. Μετὰ τὸν θάνατον του ἀνεκαλύφθησαν πολλαὶ γενναῖαι τὸν πράξεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἀκόλουθος εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ ἀξία θαν μαρτυροῦ :

Ὁ Μοντεσκιὲ πολλὰς φορὰς ἐπῆγγαινε στὴ Μασσαλία γὰ νὰ βλέπῃ μίαν ἀπὸ τὰς ἀδελφὰς του. Μίαν Κυριακὴν βράδην περιπατοῦσε στὸ λιμένα τῆς Μασσαλίας ὅταν ἕνας νεαρὸς λεμβούχος τὸν παρεκάλεσε νὰ μῆ στὴ βάρκα του καὶ νὰ πᾶνε πρὸς τὸ πέλαγος γιὰ περιπάτου. Ὁ Μοντεσκιὲ ἐδέχθη, ἀλλὰ μόλις ἐπροχώρησαν, εἶδε τὸν νέον νὰ κουργάζεται καὶ νὰ διευθύνῃ τὴ βάρκα μὲν ἀδέξια. Τὸν ρώτησε τί συμβαίνει καὶ ὁ νέος τοῦ ἀπήνησε :

— Δὲν εἶναι τὸ ἐπάγγελμά μου αὐτὸ κόριε. Εἶμαι ὑπερήθετος σὲ κάποιον χρυσόδοξον καὶ τὰς Κυριακὰς κίμνω τὸν λεμβούχον. Πρῶτει νὰ κερδίσω ὅσον μπορῶ περισσότερα χρήματα. Με βοήθει σ' αὐτὸ καὶ ἡ μητέρα μου, ἡ ὁποία ἐπίσης ἐργάζεται πολὺ. Τὸ κάνουμε αὐτὸ γιὰ νὰ συγκεντρώσουμε τὸ ποσὸ ποῦ χρειάζεται γιὰ νὰ ἐξαγοράσουμε τὸν πατέρα μας, ὁ ὁποῖος ἔχει συλληφθῆ ἀπὸ Ἄλγε οἰκὸς πειρατὰς καὶ ἔξ ὁδοῦ εἰς τὴν Τετουάνη.

Ὁ Μοντεσκιὲ συνεζήτη. Ἐζήτησε περισσοτέρας πληροφορίας γιὰ τὴν οἰκογένεια τοῦ νέου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Τετουάνῃ αὐθέντου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πεισθεὶς περὶ τῆς ἀληθείας, ἔδωκεν εἰς τὸν ἐρασιτέχνην λεμβούχον ὅταν ἐξῆλθαν στὴν ξηρὰ 16 χρυσὰ Λουδοβικεῖα ποῦ κρατοῦσαν ἐπάνου του, ὑποσχθεὶς ν' ἀποστελῇ αὐτὸς στὴν Τατουάνῃ τὸ ποσὸν ποῦ ἀπαιτεῖτο διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ πατρὸς του.

Μετὰ δύο μῆνας ὁ πατὴρ τοῦ νέου ὀφείθη πράγματι ἐλευθέρου ! Ἐφθάσε στὴ Μασσαλία καὶ ἔμεινε κατάπληχτος ὅταν ἔμαθε πὸς ἡ ἀπελευθέρωσις του ὀφείλετο στὴν γενναιοδωρία ἐνὸς ἀγνώστου. Ὁ Μοντεσκιὲ δὲν εἶχεν εἰπῆ στὸν νέον ποῖός εἶναι...

Ἡ ἐκπληξὶς τοῦ πατρὸς ἐκορυφώθη ὅταν ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν του, ἔλαβε τὸ ποσὸν τῶν 500 Λουδοβικεῖων καὶ διάφορα κινουργῆ ἐνδύματα, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἀπὸ ποῦ προέρχονται.

Ὁ υἱὸς του διωξ ἐθυμώθηκε ἀμέσως τὸν γενναιοδωρον ἐπιβήτη τῆς Κυριακῆς ἐκεῖνης καὶ ὄρκωσθη νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ τὸν ἐχαίριστῇ. Μετὰ δύο ἡμέρας τὸν συνήνησε τέλος ὅλος τυχαίως στὸ δρόμο καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ δεχθῆ τὰς εὐχαριστήσεις τῆς οἰκογενείας του. Ὁ Μοντεσκιὲ προσεποιήθη ὅτι δὲν ἐγνωρίζε τίποτε, ἀνακατεψήθη στὸν κόσμον καὶ ἔμεινε ἀφαντος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διωξ ἡ ἀγαθοεργία του ἀνεκαλύφθη χάρις εἰς τὰ ἔγγραφα του. Ὁ Μοντεσκιὲ εἶχε πληρωσῆν πράγματι τὰ λίτρα του δούλου Μασσαλιώτου, τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδιοῦ του μέχρι Μασσαλίας καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐνίσχυσε αὐτὸν ὀλικῶς, πάντοτε κρυπτόμενος, πάντοτε ἀγνώστου.

Ο ΔΗΘΕΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΔΟΥΜΑΣ

Ἄλεξα ὄρος Δουμάς, ὁ πατὴρ, ὁ ὁποῖος ἦτο, ὡς γνωστὸν, πολὺ σπάταλος, πῆγε λίγες μέρες πρὸ τοῦ θανάτου του στὸν υἱὸν του, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀντιθέτως πολὺ οἰκονόμος καὶ τὸν ἐχαίρεισε μετ' αὐτὰ τὰ λόγια :

— Ἐρχομαι, παιδί μου, ν' ἀποθάνω στὴν ἀγκαλιὰ σου. Βλέπεις; Ὁ κόσμος με ὀνομάζει πάντοτε σπάταλον, κ' ἐν τούτοις εἶμαι ὁ μεγαλειότερος οἰκονόμος τοῦ κόσμου. Εἰς ἡλικίαν μόλις 18 ἐτῶν ἤλαδ στὸ Παρίσι ἔχοντας τρία μόνον χρυσὰ Λουδοβικεῖα στὴ τσέπη μου. Μετ' ὅσην οἰκονομίαν ἔζησα ὡς τώρα, μπορεῖς νὰ καταλάβῃς ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι, ἀπὸ τὰ τρία ἐκεῖνα Λουδοβικεῖα ἔχω ἀκόμη ἕνα γιὰ ταῖς τελευταῖες μου ἡμέρας.

Λέγοντας αὐτὰ ἐβγαλεν ἀπὸ τὴ τσέπη του τὸ πορτοφόλι του, εἰς τὸ ὁποῖον πράγματι ὑπῆρχεν ἕνα ἀκόμη Λουδοβικεῖον.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Ἄρωμα τῆς Σαλώμης	
Ἀπόσταγμα θακίνθου	5 γραμμάρια
» κασιὰς	2 »
» κινναμώμου	3 »
» σωντάλου	1 »
» μύσχου	1 »
» ναρκίσου	1 »
» γαρυφάλλου	3 »
» βαλανιδιάς	1 »

Ὁ Ἀλχημιστὴς